

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Semendæ & Phœnicem refufatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

renasci, quò iam, hoc nostro tempore, volet, vt funus, & ex funere pullus fiat, cùm neque templum, vrbs solis amplius extat? Certè meritò dictum est, Hesiodum fabulosè multa de hominum ovo, reliqua fabulosius in Phœnicio & Nymphis retulisse. Nam & ortus animalis perfectissimi, &c, vt describitur, elegantissimi, non ex ovo, sed ex cinere, ex verme, sine semine; & singularitas sine compare; & ætas, siue solares, siue lunares tot annos credatur viuere; & veniendi modus, & se ipsum interimendi per flammam ratio ac locus naturæ repugnat.

§. IV.

Semende, & Phœnicis refutatio.

Qua de caussa fabulis etiam ascribendum est, quod Nicolaus de Comitibus tradit, in ulteriore India, auem esse, cui Semenda nomen, trifido rostro, sentientem mortis suæ horam, eâ enim propinquâ, deferre ligna in nidum suum, cantillareque suauiter, atque alarum percussione incendere ligna, ipsaque illo igne consumi, indeque vermiculum gigni, qui postea in auem crescat. Ab Phœnicio hæc sumta, quis non videt? auem calore ignis non,

Nicol. de
Comitib.
A Fabri-
ca del
mundo.

non cruciari, quis credat? cruciari autem, & nullis catenis alligatam, non profugere, quis sibi persuadeat? Nempe iam & in bestijs Laurentios & Apollonias habebimus? Pulchrè B. Maximus monachus & Martyr fabulosam hanc auem his argumentis refutauit: *Quod si avis est Phœnix, etiam animal sit omnino necesse est; quod si animal esse concedis, primum non omnino potest illud esse singulare, quantum saltem animal est; nullum enim solum animal. Deinde si animal est, utiq; corpus animatum simul, & sensu præditum. Iam si corpus est animatum, & sensu præditum, certè etiam generationi, & corruptioni obnoxium erit. Ipsos, si libet, sapientes consule, rerum, quæ existunt, inspectores, fieriné posse, ut generationi quod obnoxium est, atque corruptioni corpus animatum item, ac sensu præditum, singularis esse naturæ (ad existentiam quod attinet) posse?* cùm aliorum in his ex alijs successio euidentissimum sit existendi iudicium, certissimusq; terminus, quemadmodum id scriptura sacra ipsa testatur, iuste illi Noëmo huius rei certitudinem exhibens, ubi Genesios septimo ait: *Ingredere tu & omnis &c. itemq; ex omnibus volatilibus, &c. in quibus si Phœnix, quod*

E alatum

alatum ille sit animal, numerandus est, sanè singularis quoad existentiam naturæ non est, ut Deus ipse pronuncianuit.

§. V.

Qualis concedi posset Phœnix?

Ob has, vel similes caussas existimo, neque ab Aristotele, in illis, quos de animalium generatione ac historia conscripsit libris, neque à Diodoro Siculo eruditissimo, neque à diligentissimo Strabone; qui de Ægypto, de India, deq; earum regionum animalibus multa memorijs hominū reliquerunt, facta est vlla Phœnicis mentione. Quare & ego censeo, vel Phœnicem in rerum natura nullum esse, vel si vllus est, non esse vnicum, sed plures, non generari ex cinere & verme, sed ex ouo, non viuere tot sœculis, quantumuis sit longæuus, neque se ipsum in rogo comburere, sed vel casu, vel ætate fessum emori, more aiuum ceterarum. Denique quòd tam raro videatur, degere illum in locis inaccessis, atque inde tam raro apud alias nationes conspici. Ad ea quæ pro Phœnicio allata sunt, facile potest responderi. Nam alia est ratio bombycis, qui est imperfectū animal, atque ea propter facile potest fieri ex